

שהוא בחי' נה"י דאמא, שבו כלולים הקולות שלמעלה, שהם המוחין דז"א הנמצאים

בתוך נה"י דאמא.

סְדֵרָא קְדָמָה סדר ראשון שהיא תקיעה ראשונה דתשר"ת, **קָלָא**
נְפִיק קול התקיעה יוצא מפי התוקע שהוא מילוי דס"ג גימ' "הבל",
וּמְתַעֵטֵר לְעֵילָא ומתעטר למעלה בכלי עטרא דחסדים, **סְלִיק**
רְקִיעִין עולה דרך כל הרקיעים והעולמות, ולא מתחשב כלל בחיצונים המפריעים
את הדרך ורוצים לעכב עלייתו, **וְאֵתְבַקַּע בֵּין טוּרֵי רָמָאֵי** ובוקע בין
ההרים הרמים שהם תלת חללי דגולגלתא דז"א, הישנים כבר מתיבת "באהבה"
שבתפילה שאז נסתלקו מז"א המוחין, **וּמְטִי לְגַבִּיהַּ דְאַבְרָהָם** ומגיע
עד לגבי אברהם שהוא כלי החסד שעלה ונעשה כלי למוח החכמה, ועתה הוא ישן
וקול התקיעה מעוררו, ומו"ר הרש"ש הסביר שג' כלי חב"ד דז"א ישנים והוא מעורר
אותם, ומה שכתוב שמעורר כלי החסד הכוונה לחב"ד דמ"ה, **וְשָׂרִיא**
בְּרִישִׁיהַּ, וְאֵתְעֵטֵר ולאחר שעורר כלי אברהם, עולה התקיעה עוד
למעלה וגורם יחוד עליון, ויורדים המוחין דחב"ד ושורים על גבי ראשו דז"א, ומתעטר
בהם בסוד אור מקיף, **וְאֵתְעֵר הוּא, וְאֵתְקִין לְכוּרְסֵיָא** וחוזר
ומסביר כיצד נעשה הדבר שמתעורר כלי החסד ומוציא מהנקבה את המוחין דבינות
וגבורות שנכנסו בה, ואז כולם עומדים ע"ג רישא דז"א, ועולים בסוד מ"ן עד רום
המעלות ונעשה יחוד, ויורדים המוחין הישנים עם עוד מוחין חדשים, ועומדים על גבי
רישא דז"א בסוד כסא של ד' רגלים בבחי' אור מקיף, וזה מש"כ והוכן בחסד כסא.

וּבְסִפְרָא דְאַנְדְּתָא תְּנִינָן ומביא ראייה שהסדר הראשון הוא באברהם

הלימוד היומיומי

לע"נ חכם סלמאן אליהו זצ"ל

כי למדנו בספר האגדה, **בְּשַׁעֲתָא דְהָהוּא קָלָא קַדְמָאָה סָלִיק** בשעה שזה הקול הראשון תקיעה ראשונה דתשר"ת עולה, **אֶתְעַר וְאֶתְעַטַר אַבְרָהָם** מתעורר ומתעטר אברהם שהם חב"ד דמ"ה, כי עתה כל המוחין כולם עומדים ע"ג רישא דז"א לעלות בסוד מ"ן, **וְאֶתְקַן לְכוּרְסֵיָא** ומתקנים שם בסוד כסא של ד' רגלים, **פְּקַדִּין עָלֶיהָ אָבָא וְאָמָא** ואבא ואמא פוקדים את ז"א לתת לו מוחין, כי או"א מתייחדים ע"י תקיעה זו והז"א מקבל מוחין. זוהר ח"ג דף רנ"ה ע"ב

וְאֶתְמַר בְּיוֹם הַכְּפוּרִים נאמר ביום הכפורים. (ויקרא טז) **וְעֵנִיתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם** בתשעה לחודש בערב, ועוד כתוב. **וּבְעֵשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה תַעֲנֶנּוּ אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם. תִּקְיֶנּוּ בִּיהַ' ה' עֲנוּיִים** רבותינו תקנו ביום הכפורים חמשה עינויים, **בְּגִין דְּתַתְּלִבֵּן ה' זַעִירָא בְּה' עֲלָאָה** כדי שתתלבן ותתמתק ה' הקטנה שהיא ספירת המלכות כי אות ה' העליונה שהיא בינה אמא עליונה, **דְּאִיהוּ ה' צְלוֹתִין** שכנגדם תקנו חמש תפילות ועל ידם מקבלת המלכות חמש בחינות אכילה ושתייה וסיכה ורחיצה ונעילת הסנדל ות"ה. **לְקַיִים בְּיִשְׂרָאֵל**, (ישעיה א) **אִם יִהְיוּ חַטָּאֵיכֶם בְּשָׁנִים פֶּשְׁלָג יִלְבִּינוּ** כי כאשר עם ישראל חוטאים פוגמים בשכינה ומאדימים אותה וע"י התשובה מלבינים אותה. **וְהֵאֵי אִיהוּ רָזָא דְלִשׁוֹן שֶׁל זְהוּרִית** וזהו הסוד של לשון זהורית שצבעו אדום וכשהיה מגיע שער למדבר היה מלבין, **בְּגִין דְּכָל חוּבִין דְּיִשְׂרָאֵל מְטוֹן לְגַבֵּי מַלְכוּת** משום שכל עוונות ישראל מגיעים אל המלכות היא השכינה. **וְתִשׁוּבָה דְּאִיהִי**

הלימוד היומיומי

לע"נ חכם סלמאן אליהו זצ"ל

בִּינָה, מְלַבֶּנֶת לֹזֶן והתשובה שהיא הבינה מלבינה אותם ומכפרת על עם ישראל. **בְּגִין דְּאֵתְמַר בְּהֵן** לפי שנאמר במלכות, (ויקרא טז) אני ה' **הַשֹּׁכֵן אִתְּכֶם בְּתוֹךְ טַמְאֹתֵיכֶם** וביום הכפורים מטהרים אותה ע"י ה"ג ממותקות שמקבלת מאימא.

זוהר ח"ג דף ק"ב ע"ב

רַבִּי אֶלְעָזָר שָׁאֵל לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי רבי אלעזר שאל את רבי אביו, **אָמַר לִיהֵן, הָאֵי יוֹמָא אֲמַאי הוּא בְּהָאֵי אַתְר תְּלִי,**

אמר לו היום הזה שהוא באימא עילאה בחי' בינה, מדוע היא בבחי' בינה והיא משפיעה למלכות והמלכות לבדה היא העולה בה' תפילות **וְלֹא בְּדַרְגָּא אַחְרָא** ולא במדרגה אחרת שתשפיע לו"א שהוא יעלה, **דְּיֵאֵוֹת הוּא לְמַהוּי בְּדַרְגָּא דְּמִלְכָא שְׁאֵרִי, יִתִּיר מְכֻלָּא** שהרי ראוי הוא היום הזה להיות במדרגה שהמלך ז"א נמצא במעלה יותר מהכל והוא הצריך לעלות ולא המלכות לבדה. **אָמַר לִיהֵן רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶלְעָזָר בְּרִי, הָכֵי הוּא וְדָאֵי, וְיֵאֵוֹת שְׁאֵלָתָן** לו רשב"י אלעזר בני כך הוא בודאי וטוב שאלת.

תָּא חַזִּי, מְלַכָּא קַדִּישָׁא, שְׁבִיב הֵיכְלִיָּה וּבֵיתִיהֵן בִּידָא **דְּמִטְרוֹנִיתָא** בא וראה המלך הקדוש משאיר את היכלו וביתו הנהגת העולם כל השנה בידי המלכה, ספירת המלכות, **וְשִׁבְב לְבַנּוּי עֲמֵהּ** ועזב את בניו עם השכינה, **בְּגִין לְדַבְרָא לֹזֶן** כדי להנהיג אותם בדרך הישר, **וְלֹאֲלַקְאָה לֹזֶן, וְלְמִשְׁרֵי בְּגוּוּיָהוּ** ולהלקות אותם אם יסטו מן הדרך ולשכון בתוכם. **דְּאֵי זְכָאן מִטְרוֹנִיתָא עֲאֵלָת בְּחַדְוֹתָא**

הלימוד היומני

לע"נ חכם סלמאן אליהו זצ"ל

בִּיקְרָא לְגִבֵי מִלְכָּא שאם צדיקים הם ומעלים מ"ן ע"י מעשים טובים למלכות
 אז המלכה נכנסת בשמחה ובכבוד אצל המלך לסוד היחוד. וְאִי לָא זִפְאן הִיא
 וְאֲנוּן, אֶתְהַדְרוּ בְּגִלוֹתָא ואם לא זכו המעשים טובים ולימוד התורה
 להעלות מ"ן אז היא והם חוזרים לגלות. וְהָא אֲוִקִימָנָא והרי ביארנו, בְּמָה
 דְּכִתִּיב, מְשֻׁדָּד אָב יִבְרִיחַ אִם. כמו שכתוב (משלי יט) ששודד את אביו
 גורם להבריח את האם לגלות וְכִתִּיב, (ישעיה נ) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה
 אֲמֹכֶם לכן ביום הכיפורים העיקר המלכות.

וְעַל דָּא אֵית יוֹמָא חַד בְּשִׁתָּא ועל זה יש יום אחד בשנה שהוא יום
 הכיפורים, לְאִשְׁנָתָא בְּהוּ להשיח בהם בישראל, וְלְעֵינָא בְּהוּ
 ולעייץ בהם בדינם. וְכֹד אֲזִדְמָן הָאִי יוֹמָא וכשמגיע היום הזה, אִימָא
 עֲלָאָה דְּכָל חֵירוֹ בִּידְהָא האמא העליונה שהיא הבינה שכל החירות בידיה,
 אֲזִדְמָן לְקַבְּלִיהָ, לְאִסְתְּפִלָּא בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל נמצאת כנגדה
 להסתכל בהם במעשיהם של עם ישראל. וְיִשְׂרָאֵל אֲזִדְרוּ בְּהָאִי יוֹמָא,
 בְּכַמָּה פּוֹלְחָנִין, בְּכַמָּה צְלוֹתִין, בְּכַמָּה עֲנוּיִין, פְּלָהוּ
 בְּזִכּוֹתָא מזדרוים ביום הזה בכמה עבודות ומעשים טובים בכמה תפילות בכמה צומות
 עינויים וכולם בזכות וטהרת הלב. פְּרִין אֲזִדְמָן לְהוּ חֵירוֹ מֵאֲתֵר דְּכָל
 חֵירוֹ בִּידְהָא דְּמִטְרוֹנִיתָא ואז נמצא להם חירות מאימא ממקום שכל
 החירות בידיה של המלכה. בְּנִי מִלְכָּא בְּנָהָא, דְּאֶתְפַּקְדָּן בִּידְהָא
 בני המלך הקב"ה בני מלכות שנמסרו בידי המלכות, פְּלָהוּ זִפְאִין, פְּלָהוּ
 בְּלָא חֲטָאן, בְּלָא חוֹבִין כולם צדיקים כולם ללא חטאים ללא עוונות,

הלימוד היומיומי

לע"נ חכם סלמאן אליהו זצ"ל